

1.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1934 r.

o zasadach i warunkach konwersji na pożyczki długoterminowe pożyczek krótkoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz zaległych rat, odsetek, prowizyj, kosztów i innych należności ubocznych z tytułu pożyczek tak krótkoterminowych jak i długoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne.

Na podstawie art. 1 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) zarządzam co następuje:

§ 1. Konwersji na pożyczki długoterminowe podlegają:

- 1) krótkoterminowe pożyczki, udzielone związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego przed dniem 1 kwietnia 1934 r.;
- 2) nieuiszczone do dnia 28 października 1934 r. a należne za czas do dnia 1 kwietnia 1934 r. raty z tytułu pożyczek długoterminowych oraz odsetki, prowizje, koszty i inne należności uboczne z tytułu pożyczek krótkoterminowych jak i długoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne.

Należności Banku Gospodarstwa Krajowego, wymienione w punkcie 1) i 2) paragrafu niniejszego, ulegają przed dokonaniem konwersji obniżeniu o 17%.

Odsetki zwłoki naliczone przez instytucje wierzycielskie od wymienionych wyżej należności za czas od dnia 1 kwietnia 1932 r. do dnia 28 października 1934 r., o ile w tym czasie nie zostały zapłacone, ulegają umorzeniu.

Konwersji, przewidzianej rozporządzeniem niniejszem, nie podlegają pożyczki udzielone związkom samorządowym z Państwowego Funduszu Budowlanego.

§ 2. Konwersja na pożyczki długoterminowe wymienionych w § 1 wierzytelności Banku Gospodarstwa Krajowego i banków komunalnych następuje na wniosek dłużnego związku samorządowego. Wniosek taki powinien być zgłoszony przez dłużny związek samorządowy do dnia 1 kwietnia 1936 r.

§ 3. Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne stosują przy konwersji na pożyczki długoterminowe wymienionych w § 1 wierzytelności zasady, ustalone w statutach i obowiązujących przepisach tych banków w zakresie długoterminowych pożyczek, oraz zasady, przewidziane rozporządzeniem niniejszem.

§ 4. Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne mają prawo przy konwersji, o której mowa w rozporządzeniu niniejszem, doliczyć do kon-

wertowanych wierzytelności sumę, jaką powyższe instytucje pobierają na pokrycie różnicy kursowej, mogącej powstać wskutek emisji przez te banki po kursie niższym od nominalnego papierów procentowych, zabezpieczonych konwertowanymi wierzytelnościami.

Do czasu emisji takich papierów przez banki komunalne za pełne spłaty bieżących annuitetów pożyczki konwersyjnej (rat kapitałowych i odsetkowych) banki komunalne liczyć będą dłużnemu związkowi samorządowemu spłaty dokonywane bez uwzględnienia amortyzacji i oprocentowania sumy doliczonej do pierwotnego długu na pokrycie różnicy kursowej.

§ 5. Okres umorzenia długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na lat 36½.

§ 6. Oprocentowanie długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na 5½% w stosunku rocznym.

§ 7. W razie emisji papierów procentowych, zabezpieczonych długoterminową pożyczką konwersyjną, po kursie wyższym od przewidzianego przez instytucję wierzycielską zgodnie z § 4 rozporządzenia niniejszego, instytucja wierzycielska zbonifikuje związkowi samorządowemu powstałą wskutek tego różnicę.

§ 8. Wysokość dodatku administracyjnego pobieranego przez instytucję wierzycielską od długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na ½% w stosunku rocznym od niespłaconej części kapitału pożyczki.

§ 9. Koszty konwersji ponosi dłużny związek samorządowy według norm, ustalonych przez instytucję wierzycielską a zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

§ 10. Emisji papierów procentowych, zabezpieczonych długoterminowymi pożyczkami konwersyjnymi, dokonywać mogą instytucje wierzycielskie tylko za zgodą i na warunkach zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

2.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 22 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie współdziałania gmin przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 305 ust. 1 i 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz § 12 ust. 8 roz-

porządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządzam co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin, unormowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) zarządy gmin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego obowiązane są do współdziałania z ubezpieczalnią społeczną i Zakładem Ubezpieczenia od Wypadków w zakresie: a) ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych, b) wymiaru i poboru składek ubezpieczeniowych, c) przeprowadzania dochodzeń w celu ustalenia okoliczności, uprawniających drobnych producentów rolnych i ich rodziny do korzystania ze świadczeń wypadkowych, d) przeprowadzania dochodzeń oraz udzielania informacji na żądanie wymienionych instytucji ubezpieczeń społecznych we wszystkich sprawach, związanych z wykonywaniem tego ubezpieczenia.

§ 2. (1) W zakresie ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych zarządy gmin obowiązane są:

1) donosić z własnej inicjatywy właściwej ubezpieczalni społecznej o każdym rozpoczęciu nowego i zwinieniu dawnego gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego, posiadanego, dzierżawionego lub użytkowanego przez drobnego producenta rolnego na obszarze gminy, jak również o każdej zmianie okoliczności, od których w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) uzależnione jest obowiązkowe ubezpieczenie drobnych producentów rolnych lub wymiar składek,

2) potwierdzać na żądanie ubezpieczalni społecznej, bądź na bezpośrednie żądanie producenta rolnego, prawdziwość danych, zgłaszanych przezeń odnośnie do gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego.

(2) Ponadto w celu uzupełnienia posiadanej przez ubezpieczalnię społeczną ewidencji gospodarstw i przedsiębiorstw pobocznych, których właściciele, dzierżawcy i użytkownicy podlegali w dniu 1 stycznia 1934 r. obowiązkowi ubezpieczenia unormowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządy gmin obowiązane są na żądanie ubezpieczalni społecznych skontrolować i uzupełniać przesyłane im przez ubezpieczalnię dane.

§ 3. Czynności zarządów gmin w zakresie wymiaru i poboru składek są następujące:

1) Ubezpieczalnie społeczne przesyłają właściwym zarządom gmin w dwóch egzemplarzach wykazy składek, przypadających od poszczególnych drobnych producentów rolnych. W ciągu 7-miu dni po

otrzymaniu wykazu zarząd gminy obowiązany jest wyłożyć ten wykaz w urzędzie gminnym, na przeciąg dwóch tygodni celem przejrzania go przez zainteresowanych. Najmniej na 3 dni przed wyłożeniem wykazu zarząd gminy podaje o tem do publicznej wiadomości w sposób przyjęty dla ogłoszeń organów gminnych. Ogłoszenie powinno również zawierać: a) pouczenie o możliwości wnoszenia do właściwej ubezpieczalni społecznej za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwów w ciągu 4-ch tygodni od dnia wyłożenia wykazów do przejrzania, b) pouczenie o tem, że wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku zapłaty wymierzonej składki, c) oznaczenie ostatecznego terminu do uiszczania składek (pkt. 3).

2) Wniesione przez drobnych producentów rolnych sprzeciwy, zarząd gminy obowiązany jest opatrzyć datą wpływu, własnymi uwagami co do prawdziwości okoliczności faktycznych, przytoczonych w sprzeciwie, zaznaczając wyraźnie, czy, o ile i dlaczego wniesiony sprzeciw zasługuje lub nie zasługuje na uwzględnienie, oraz przesać je do właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu do wnoszenia sprzeciwów. Wnoszone za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwy mogą mieć formę oświadczeń składanych do protokołu, spisanych przez funkcjonariusza gminy.

3) Z upływem terminu do wyłożenia wykazu, zarząd gminy powinien przystąpić do pobierania wymierzonych przez ubezpieczalnię społeczną składek. Termin uiszczania składek w myśl § 12 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 496) upływa z końcem 4-go tygodnia od dnia wyłożenia wykazu wymiaru składek w urzędzie gminnym. Bez zgody ubezpieczalni społecznej zarząd gminy nie może odraczać terminów płatności składek, ani też rozkładać należności na ratalne spłaty, przypadające poza obowiązujący, końcowy termin płatności składek.

4) Najpóźniej w ciągu 14 dni po upływie terminu płatności składek, zarząd gminy zwraca ubezpieczalni społecznej jeden egzemplarz wykazu wymiaru składek z poświadczeniem czasokresu wyłożenia go w urzędzie gminnym. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w gminie, w celu odnotowywania w nim wpłacanych po terminie składek; o każdej wpłacie, dokonanej po terminie, zarząd gminy obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić ubezpieczalnię społeczną. Przy pobieraniu składek, wpłacanych po przepisany terminie, zarząd gminy pobiera również od płatnika obowiązujące odsetki zwłoki.

5) Składki uiszczone w terminie płatności, zarządy gmin przekazują właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu 5 dni po upływie terminu płatności składek. Składki zaś, uiszczone po terminie płatności, zarządy gmin przekazują w następujących terminach: składki, otrzymane w ciągu pierwszych 15 dni miesiąca, zarządy gmin przekazują do dnia 20 tegoż miesiąca, składki zaś otrzymane w drugiej połowie miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca. Przy przekazywaniu składek zarząd gminy potrąca wynagrodzenie, przewidziane w § 5, zawiadamiając o tem, jednocześnie ubezpieczalnię społeczną.

§ 4. (1) Celem ustalenia okoliczności, mających znaczenie dla stwierdzenia prawa do świadczeń z powodu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej oraz wysokości tych świadczeń, zarządy gmin na żądanie ubezpieczalni społecznej lub Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków przeprowadzają odpowiednie dochodzenia. Przy przeprowadzaniu tych dochodzeń zarządy gmin obowiązane są stosować się do wskazówek ubezpieczalni społecznej i Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

(2) Zarządy gmin badają również z własnej inicjatywy, czy w poszczególnych przypadkach nie zachodzi bezprawne korzystanie ze świadczeń, i zawiadamiają o swych spostrzeżeniach ubezpieczalnię społeczną.

§ 5. Tytułem wynagrodzenia gminy otrzymują 2% od sumy pobranych przez nie składek.

§ 6. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego we wszystkich przypadkach, w których w myśl rozporządzenia niniejszego właściwa jest ubezpieczalnia społeczna, właściwy jest oddział Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w Chorzowie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o obniżeniu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Na podstawie art. 4 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842) oraz art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

§ 1. Należności Funduszu Obrotowego Reformy rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), w stosunku do dłużników, nie należących do kategorii, wymienionych w art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), umarza się według zasad ustalonych w art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r.

§ 2. Sumę ogólną należności z tytułu wszystkich pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 609), podlegającą obniżeniu zgodnie z przepisami art. 1 ust. (1) pkt. 3) — 6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 842), ustala się po uwzględnieniu wpłat, dokonanych w roku 1933, wraz z oprocentowaniem i dodatkiem administracyjnym w łącznej wysokości 4% w stosunku rocznym, obliczonymi do dnia 31 grudnia 1934 r. od sumy zadłużenia, ustalonego na dzień 2 stycznia 1933 r.

§ 3. Warunki spłaty należności, wymienionych w § 2, ustala się, jak następuje:

1) oprocentowanie wraz z dodatkiem administracyjnym, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r., wynosi 3% w stosunku rocznym;

2) okres spłaty pożyczki w równych ratach amortyzacyjnych, poczynając od dnia 1 stycznia 1937 r., wynosi lat 30 z zachowaniem postanowienia pkt. 3);

3) rata roczna nie może być niższa, niż 20 zł od jednego dłużnika;

4) w latach 1935 i 1936 dłużnicy uiszczają tylko oprocentowanie w ratach półrocznych, płatnych 1 kwietnia i 1 października każdego roku;

5) wpłaty, dokonane w roku 1934, zalicza się przede wszystkim na kolejne raty, wymienione w pkt. 4); kwoty tych wpłat, przekraczające oprocentowanie, zalicza się na zmniejszenie sumy dłużnej według stanu na dzień 31 grudnia 1936 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 818).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniom Dozoru Kotłów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów, należących do właścicieli prywatnych oraz dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne, w przypadku gdy właściciel lub dzierżawca nie są